🤊 ॥ उत्थानेनउद्योगेन तंद्रीमालस्यं वितकंविषरीतंतकं निश्वयात्त्र्यतिविश्वासात् शौठेणषङ्गजयसामध्येन भयंसंसारं ॥ १ ॥ अंगान्युक्काप्रधानंयोगमा गिशूदित्यनुष्ठेयलयकममनुरुष्यवागादिवासेदियव्यापारमुत्हज्यमनोमात्रेणावतिष्ठेत मनोपिविषयविकल्पाभिमुखमध्यवसायत्वह्पायांबुद्धौधारयेत् तदिद्मुक्त शुद्धलेपदार्थबोधेनसमष्टिबुत्ध्यावा ज्ञानंशुद्धंत्वंपदार्थमप्यात्मावबोधेनायमात्माब्रह्मेत्यजबन्यजबन्यायच्छेत् आसानंधीरुत्तिमप्यात्मनापरमचैतन्यप्र ्रिबुध्दिलंपदार्थेतंब्रह्माकारदनोतांशुद्धासनिचेतिकमेणप्रविरुष्यस्तिमावतिष्ठेतेत्यथं: ॥ १२ ॥ १२ ॥ १५ ॥ १६ ॥ निनीषेत्नेतुमिच्छेदासानं कारोननियच्छेत् इंद्रियाणिमनसिमनोबुद्धे यच्छेद्रास्मनसीक्रध्येति तांबुद्धिज्ञानचक्स्रष ः यच्छेदिति निद्रायामिवयुगपत्सवेलयोग योगेनवायुनियहेण मानंचित्तसमुन्ति।

अनित्यत्वेनच्स्रहंसुघांयोगेनपंडितः॥ कारुण्येनासनोमानंहष्णांचपरितोषतः॥ १०॥ उत्थानेनजयेतंद्रींवितकंनिश्वयाद्ययेत्॥ मौनेनबहुभाष्यंचशौ ऽद्दाङ्भनसींबुद्धातांय-छऽज्ञानचसुषा ॥ज्ञानमात्मावबोधेनयन्छेदात्मानमात्मना ॥ १२॥ तदेतद्रुपशांतेनबोद्धव्यंशुचि पिंच्यान्कवयोविद्धः॥१३॥ कामंकोधंचलोभंचभयंस्वप्रंचपंचमं ॥ परित्यज्यिषिषेत्यतवाग्योगसाथनान्॥१४॥ ध्यानम ॥ शौचमाहारतःशुद्धिरिघाणांचसंयमः॥ १ ५॥ एतैविंवधंतेतेजःपाप्मानमुपहंतिच॥ सिध्यंतिचास्यसंकल्पाविज्ञानेचप्रव लिस्वाहारोजितेदियः॥कामकोयौवशेकत्वानिनीषेद्वसणःप्रदं॥ १७॥ अमूद्वतमसंगित्वंकामकोयविवजेनं ॥ अदेत्यमनु १८॥ एषमागौहिमोक्षस्यप्रसन्नोविमतःशुचिः॥ तथावाक्कायमनसांनियमःकामतोऽत्यथा॥ १९॥ । इतिश्रीमहाभारते (गिति०मोस्र०योगाचारानुवर्णनंनामचतुःसमत्यधिकद्दिशततमोऽध्यायः॥ २७४॥ ॥ ७॥ भीष्मउवाच अत्रेवोदाहरंतीममितिहासंपुरातनं॥ नारदस्यचसंवादंदेवलस्यासितस्यच॥ १॥ आसीनंदेवलंटदंबुस्वाबुद्धिमतांवरं॥ नारदःपरिपप्रच्छभूतानांप्रभवाप्ययं ॥ २॥ यँणचभयंत्यजेत्॥ १ १॥ यन्छ तंते ॥ १६॥ धृतपापःसतेजस्बी कर्मणा॥ योगदोषान्सम्निङ्डध दीर्णत्वमनुद्देगोव्यवस्थिति:॥ ध्ययनंदानंसत्यंहीराजंबसमा

पिलीयतेतस्थानं राहोःशिरइतिवदभेदेभेदोपचारात्षक्षी ॥ ९७ ॥ अमृढत्वंवेदांतश्रवणाष्यभ्यासात् असंगित्वंवैराग्यात् कामकोधविवर्जनंसंतोषक्षमादाढ्यात् अ स्यंपरिपूर्णकामता अनुदीर्णलंदर्पाहत्यं अनुद्वेगोनिर्भयत्वं अव्यवस्थितिरनिकेतत्वं ॥ १८ ॥ कामतोऽन्ययाकामवैपरीत्येननियमोयोगोनिष्कामःकर्तव्यः योगजसिद्धीने च्छेदित्यर्थः ॥ १९ अभैवनिनीषेद्वसणःपदमित्यत्रोक्तेब्रसणःपदेविष्येएव ॥ १ ॥ १ ॥ = 5 = द्विशततमोऽध्यायः॥ २७४॥ इतिशांति० मो० नै० भा० चतुःसप्तस्यधिक कुत्र ब्रह्मणःपदंपदनीययत्रब्रह्माचतुम्रोबो